

Toto rozhodnutí nabylo právní moci:

výrok ..... dne 8. 11. 2018

výrok ..... dne .....

a je vykonán ..... dne .....

V Písku

dne 01. 2020



ČESKÁ REPUBLIKA  
**ROZSUDEK**  
**JMÉNEM REPUBLIKY**

Okresní soud v Písku rozhodl samosoudkyně JUDr. Marií Cvachovou v hlavním líčení konaném dne 4. 6. 2018,

**takto:**

**Obžalovaný** , narozený ve údržbář, bytem okres Písek (adresa pro účely doručování),

**je vinen, že**

dne 19. 8. 2017 v době kolem 16:00 hodin vstoupil do domu č. p. 106 v Alšově ulici v Mirovicích, okres Písek, prošel společnou chodbou a poté bez svolení vstoupil do kuchyně pronajatého přízemního bytu, který v té době užívala nájemkyně , narozená , a požadoval po ní finanční částku 400 Kč, kterou měl zapůjčit manželce jejího současného přítele narozeného a poté, kdy finanční částku odmítla dát, ji urážel vulgárními výrazy, následně jej vyzvala k okamžitému opuštění bytu a dostrkala jej k vstupním dveřím do bytu, načež strčil nohu mezi dveře a zárubeň, čímž jí zabránil v uzavření dveří, mezi dveřmi ji uchopil rukama za zápěstí obou rukou, ruce jí kroutil před tělem, potom jí ruce zkroutil za záda a křičel na ni, že z nich peníze dostane a když ne, že ji podřeže jako ovci, přičemž dalšímu konfliktu zabránil který odtrhl od čímž jí způsobil pohmoždění pravé ruky a pohmoždění prstu levé ruky s dobou léčení a pracovní neschopností od 19. 8. 2017 do 22. 9. 2017,

**tedy**

- pohrůzkou násilí jiného nutil, aby něco konal,

- jinému úmyslně ublížil na zdraví,
- neoprávněně vnikl do obydlí jiného a tam neoprávněně setrval a při činu užil násilí,

#### čímž spáchal

- přečin vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku,
- přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku,
- přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku.

#### a odsuzuje se

Podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku **k úhrnnému trestu** odnětí svobody v trvání **7 (sedmi) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu **18 (osmnácti) měsíců**.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný **povinen uhradit** poškozené České průmyslové zdravotní pojišťovně, se sídlem Jeremenkova 161/11, Ostrava – Vítkovice, IČ: 47672234, na nároku na náhradě škody částku ve výši **6 011 Kč**.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená \_\_\_\_\_ narozená \_\_\_\_\_  
trvale bytem \_\_\_\_\_, se svým nárokem na náhradu škody **odkazuje na řízení občanskoprávní**.

#### Odůvodnění:

1. Z důkazů provedených při hlavním líčení a to jednak z výpovědi obžalovaného, dále pak z listinných důkazů, ze znaleckého posudku, ze svědeckých výpovědí soud zjistil shora popsany skutkový děj.
2. Pokud jde o obžalovaného, tak ten při hlavním líčení stejně jako již v přípravném řízení popíral, že by se předmětného jednání dopustil. Tvrdil, že dne 19. 8. 2017 jel spolu se svojí přítelkyní \_\_\_\_\_ na návštěvu k \_\_\_\_\_ s níž pak společně seděli na dvoře. Ve stejném domě bydlí bývalý manžel \_\_\_\_\_ byla obžalovanému dlužná částku 400 Kč, řekla obžalovanému, ať dojde za \_\_\_\_\_ který jí dluží výživné a poté ona se bude moci s ním vyrovnat. Když přišel k bytu, kde bydlí spolu s poškozenou \_\_\_\_\_, tak jim vysvětloval, proč přišel, celou dobu stál na chodbě před vchodem do domu, poškozená \_\_\_\_\_ přítom do něho začala strkat, slovně jej urážet s tím, že aby znovu vypadnul, že tam nemá co dělat. Obžalovaný na to reagoval, že je to záležitost mezi ním a \_\_\_\_\_, že s ní to řešit nebude, \_\_\_\_\_ se po celou dobu víceméně za \_\_\_\_\_ schovával, do celého konfliktu se nezapojoval. On sám \_\_\_\_\_ pouze říkal, že chce pro \_\_\_\_\_ 400 Kč na výživném. Potom došlo k tomu, že on udělal jeden krok za \_\_\_\_\_ do bytu, jednou nohou pouze překročil práh do bytu s tím, že ostatní již byli v bytě, načež paní \_\_\_\_\_ e mu snažila přibouchnout dveře a přitom mu tam přivřela nohu. To je vše, co se stalo, on sám během svého slovního konfliktu s \_\_\_\_\_ když do něho strkala, aby odešel, tak ji vzal pouze za ruce a odstrčil ji od sebe, aby do něho nestrkala, nic víc se na místě nestalo. Nijak ji ani neurážel, nijak ji

Shodu s prvopisem potvrzuje Ludmila Chvostová.

slovně nenapadal, nemyslí si, že by jí i třeba omylem chytl za palec nebo prst. Pouze jí od sebe odstrčil, nic jiného, nemohl jí teda tímto způsobem zapříčinit její zranění.

3. Pokud jde o svědkyni [redacted] tak ta k incidentu přišla tehdy, kdy všichni stáli na chodbě, byl tam [redacted], obžalovaný a potom vyšla nějaká žena, což je přítelkyně [redacted] která začala do obžalovaného strkat, slovně jej napadat s tím, ať vypadne, že mu žádné peníze nedá. Přitom věc se jí vůbec netýkala, [redacted], po němž obžalovaný požadoval částku 400 Kč, sám říkal, že se to vyřeší v klidu, aby toho nechala. Nicméně ona se chovala agresivně, do obžalovaného pořád strkala, nadávala mu, takže on ji chytl za ruce a dal je pryč. Nic víc se nestalo. Obžalovaný při daném incidentu pouze jednou nohou vstoupil do bytu poškozené, načež ona zavírala dveře a nohu mu tam přirazila. Jinak v bytě vůbec nebyl, měl pouze nohu mezi dveřmi a prahem. Žádné zranění na poškozené neviděla, to její odstrčení obžalovaným nebylo velkou intenzitou, na nic si ani nestěžovala.
4. Svědkyně [redacted], která bydlí ve stejném domě, kde ke konfliktu došlo, vypověděla, že když slyšela hluk na chodbě, zašla se podívat, co se tam děje a viděla, jak paní [redacted] obžalovaného slovně uráží, vyhazovala jej z domu s tím, aby odešel. Přitom [redacted] říkal sám poškozené, že se to vyřeší, že vše bude v pořádku. Poškozená jí přišla hysterická tím svým chováním, tím jak tam křičela, ona sama však neviděla, že by se jí obžalovaný vůbec dotkl, neviděla ani, že by do předsíně bytu paní Kohouškové obžalovaný vstoupil tím, že by tam dal i jenom nohu.
5. Svědkyně [redacted] pak k incidentu vypověděla, že v uvedený den byla v kuchyni, když do bytu bez dalšího vstoupil obžalovaný, začal tam křičet, že chce 400 Kč, že mu je dluží paní [redacted]. Na to ona reagovala, že do toho jí nic není, že mu nic dávat nebude, on na ni stále křičel, že chce svoje peníze, začal vulgárně nadávat dětem, takže vstala a snažila se ho z kuchyně vytlačit ven a podařilo se jí ho vytlačit až přede dveře. Tam on strčil nohu, nemohla dveře zavřít. Když ho vytlačovala ven, tak jí chytl za ruce, vytáhl jí ven na chodbičku, kde jí ruce zkroutil a vyhrožoval jí, že jí podřeže, když jí peníze nedá. Tím, jak jí obžalovaný kroutil ruce za zády, tak jí jednu zkroutil za záda, chytl jí za tu druhou, pak jí chytl pod krkem. Měla pak vykloubené zápěstí, byla s tím nemocná asi měsíc.
6. Svědek [redacted] pak ohledně předmětné události vypověděl, že mezi ním a obžalovaným došlo k určitému konfliktu již den předtím, kdy obžalovaný k nim vstoupil do bytu, křičel na děti, fyzicky jej napadl tak, že asi třikrát až čtyřikrát s ní uhodil o zem. Vše bylo proto, že údajně svědek měl dlužit své bývalé manželce [redacted] nějaké peníze. Pokud jde o předmětný incident, pak zaslechl, že v kuchyni se něco děje, byl tam právě přítomen obžalovaný a paní [redacted], slyšel, že se hádají a ona se jej snažila vystrkat z bytu s tím, aby z bytu vypadl. Stále se zde řešilo to, že obžalovaný si k nim šel do bytu pro jakési peníze. Viděl pak, jak obžalovaný jeho přítelkyni kroutil ruce dozadu, ona na to křičela, že jí to bolí. Vulgárně jí přitom nadával a vyhrožoval ji zabitím, jestli mu okamžitě nedají peníze, které požaduje.
7. Svědkyně [redacted], matka poškozené, pak potvrdila, že viděla, jak obžalovaný během celého incidentu kroutil poškozené rukami, když ji chytl za zápěstí, slyšela také jeho výhrůžky o podřezání, které byly adresovány poškozené. Obžalovaný v jejich bytě byl bez souhlasu poškozené, ona se jej snažila z bytu ven vystrkat, čemuž se obžalovaný bránil.
8. Dále byl ve věci vyžádán znalecký posudek MUDr. Zdeňka Šenkýře za účelem zjištění, jaké poškození utrpěla [redacted] při uvedeném konfliktu, jaký byl mechanismus vzniku

Shodu s prvopisem potvrzuje Ludmila Chvostová.

tohoto poranění a jaká byla obvyklá doba léčení zranění a po jakou dobu byla poškozená omezena v běžném způsobu svého života.

9. Ze znaleckého posudku MUDr. Zdeňka Šenkýře pak bylo soudem zjištěno, že utrpěla podvrtnutí pravého zápěstí a kořenového kloubu palce levé ruky, což je lehké poranění s obvyklou dobou léčení kolem tří týdnů, přičemž minimálně po dobu dvou týdnů bývá poškozený omezen v obvyklém způsobu svého života, přičemž do 6. 9. 2017 byla na pravé ruce, respektive pravém zápěstí přiložena pevná fixace v podobě sádrových dlah. Pokud jde o mechanismus vzniku tohoto zranění, tak znalec konstatoval, že k takovému zranění nemohlo dojít pouhým chycením za ruce a jejich odhození tak, jak uvádí obžalovaný. Podvrtnutí zápěstí a kořenového kloubu palce ruky vznikají kompresí (stížením), hyperextenzí (násilné ohnutí ruky k hřbetu předloktí), flexí (násilné hnutí ruky k dlaňové straně předloktí), nebo torzí (kroucením) zápěstí. Mechanismus vzniku tak, jak je popisován poškozenou, odpovídá vzniku zjištěného poranění.
10. Dále pak byl soudem proveden protokol o ohledání místa činu včetně fotodokumentace.
11. Na základě provedených důkazů pak soud učinil závěr, že jednání obžalovaného je po skutkové stránce prokázáno. On sám popíral, že by se předmětného jednání dopustil, když do předmětného bytu nevstoupil, pouze jednou nohou zde měl překročený práh a rovněž tak nenapadal fyzicky poškozenou, kterou se od sebe snažil během jejího agresivního jednání odstrčit a při tomto odstrčení nemohlo dojít ke vzniku předmětného poranění. Víceméně v tomto ohledu byla jeho výpověď podporována výpovědí a Usvědčován pak za dané situace byl výpovědí poškozené její dcery a dále , kteří skutkový děj popisovali tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozsudku. Byly zde tedy protichůdná tvrzení ohledně průběhu skutkového děje a za této situace tak při hodnocení věrohodnosti té či oné výpovědi vycházel soud z důkazů, které mají zcela objektivní povahu. Takovýmto důkazem byla lékařská zpráva ke zranění poškozené a na základě toho byl i zpracován znalecký posudek a znalecký závěr je v tomto směru naprosto jednoznačný. Znalec potvrdil, že zranění, které objektivně bylo u poškozené zjištěno, muselo být zapříčiněno takovým způsobem, jak popisuje poškozená jak také ve shodě s ní popisují i svědci a . Za této situace proto, pokud jde o popis celého skutkového děje, byli pro soud věrohodní právě tito svědci, když věrohodnost jejich výpovědí je potvrzována právě dalšími objektivními důkazy, které byly ve věci opatřeny. Soud tak za této skutkové situace učinil závěr, že obžalovaný svými výhrůžkami nutil poškozenou k tomu, aby vydala peníze, které po ní požadoval, přitom ji uchopil rukama za zápěstí obou rukou, kroutil jí rukama před tělem a poté je zkroutil za záda a tohoto jednání se dopustil za situace, kdy bez svolení vstoupil do bytu, který užívala právě poškozená , která jej vyzývala k okamžitému opuštění bytu a snažila se jej z bytu vystrkat. Svým jednáním tak naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku, když pohrůžkou násilí jiného nutil, aby něco konal, dále pak bylo jeho jednání kvalifikováno jako přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku, když jinému úmyslně ublížil na zdraví, a protože neoprávněně vnikl do obydlí jiného, kde neoprávněně setrval a při činu užil násilí, dopustil se tak současně přečinu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, 2 trestního zákoníku.
12. Pokud jde o uložení druhu a výše trestu, tak zde bylo nutné k osobě odsouzeného uvést, že v současné době na něho nutno pohlížet, jako kdyby nebyl soudně trestán, nebyl ani postižen pro přestupek. Za této situace mu soud ukládal pouze trest výchovný, který bude vykonávat na svobodě a má za to, že přiměřeným trestem pro tento případ s ohledem na všechny okolnosti

Shodu s prvopisem potvrzuje Ludmila Chvostová.

případu je trest odnětí svobody v trvání 7 měsíců, jehož výkon mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 18 měsíců.

13. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody připojila Česká průmyslová zdravotní pojišťovna, která uplatnila nárok na úhradu částky 6 011 Kč, když jde o náklady na léčení poškozené. Tento nárok, který byl podložen i příslušnými listinnými důkazy, soud shledal za zcela důvodný, a proto bylo rozhodnuto tak, jak shora uvedeno.
14. Pokud jde o poškozenou \_\_\_\_\_, tak uplatnila nárok na náhradu škody, výši tohoto nároku však do zahájení hlavního líčení blíže nespecifikovala, proto byla se svým nárokem na náhradu škody odkázána v souladu s ustanovením § 229 odst. 1 trestního řádu na řízení občanskoprávní.

#### **Poučení:**

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho písemného doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Písku ve dvojím vyhotovení, jež má odkladný účinek.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze oprít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr. ř.).

**Písek 4. června 2018**

JUDr. Marie Cvachová v. r.  
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Ludmila Chvostová.

Toto rozhodnutí nabylo právní moci:

výrok ..... dne 8. 11. 2018

výrok ..... dne .....

a je vyhlášen ..... dne .....

14To 269/2018-140

V Písku  
dne 2. 01. 2020



## USNESENÍ

Krajský soud v Českých Budějovicích – pobočka v Táboře ve veřejném zasedání konaném dne 8.11.2018 projednal odvolání, které proti rozsudku Okresního soudu v Písku ze dne 4.6.2018, č.j. 5 T 166/2017-121, podal

obžalovaný ..... údržbář, bytem  
okres Písek (adresa pro účely doručování), a rozhodl o něm

### t a k t o :

Podle § 256 trestního řádu se odvolání obžalovaného jako nedůvodné **zamítá**.

### O d ů v o d n ě n í :

1. Shora označeným rozsudkem Okresního soudu v Písku byl obžalovaný ..... uznán vinným přečinem vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku, přečinem ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku a přečinem porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, jichž se měl dopustit jednáním, které specifikováno ve výrokové části napadeného rozsudku.
2. Obžalovaný byl soudem I. stupně odsouzen podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 7 měsíců, který mu byl podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 18 měsíců. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu obžalovanému uložena povinnost uhradit poškozené České průmyslové zdravotní pojišťovně, se sídlem Jeremenkova 161/11, Ostrava – Vítkovice, IČ: 47672234, na náhradě škody částku ve výši 6 011 Kč. Podle § 229 odst. 1 trestního řádu byla poškozená ..... , nar. .... trvale bytem ..... se svým nárokem na náhradu škody odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.
3. Rozsudek soudu I. stupně právní moci nenabyl, neboť ihned po jeho vyhlášení proti němu podal do protokolu o hlavním líčení obžalovaný odvolání, které bylo následně písemně zdůvodněno prostřednictvím obhájkyne, která byla soudem ustanovena dne 5.9.2018 výhradně za účelem řádného odůvodnění odvolání. Z obsahu podaného odvolání je patrné, že toto směřuje jak do výroku o vině, tak i do výroku o uloženém trestu. Odvolání je podáváno z důvodu ust. § 258 odst. 1 písm. b) trestního řádu, a to pro vady rozsudku, zejména pro nejasnost nebo neúplnost skutkových zjištění soudu I. stupně týkajících se přezkoumávané části rozsudku, když se soud I. stupně ohledně této části nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí. Obžalovaný ve věci od přípravného řízení vypovídá konstantním způsobem, přičemž z dokazování provedeného soudem I. stupně se podává, že obžalovaný zcela jasným a konkrétním způsobem popsal, jak se předmětná událost dne 19.8.2017 odehrála. Výpověď

obžalovaného, co do skutkového děje, je podporována výpovědí svědkyně [redacted], která byla osobně účastna předmětného incidentu a svědkyně [redacted]. Svědkyně [redacted] popisuje skutkový děj shodě jako obžalovaný, stejně tak svědkyně [redacted], která vypověděla, že viděla, jak paní [redacted] obžalovaného slově uráží, vyhazovala jej z domu s tím, aby odešel, přitom [redacted] říkal sám poškozené, že se to vyřeší, že bude vše v pořádku. Poškozená přišla svědkyni hysterická svým chováním, jak křičela, svědkyně neviděla, že by se obžalovaný jí vůbec dotkl, ani neviděla, že by obžalovaný vstoupil do bytu paní [redacted] tím, že by tam dal jenom nohu. Oproti výpovědi obžalovaného, svědkyně [redacted] stojí výpověď poškozené, svědka [redacted], partnera poškozené a [redacted] dcery poškozené. Předmětnými výpověďmi byly popsány dvě verze průběhu skutkového děje. Znaleckým posudkem MUDr. Zdeňka Šenkýře je popisován možný mechanismus vzniku zranění, je popisováno několik možných způsobů vzniku poranění spočívajícího v podvrtnutí zápěstí a kořenového kloubu palce ruky.

4. Obžalovaný si je vědom skutečnosti, že hodnocení důkazů jak jednotlivě, tak ve vzájemných souvislostech, je výsostným právem soudu I. stupně, stejně jako učinění závěru o skutkovém stavu věci, jež musí vycházet z dílčích a pro rozhodnutí ve věci samé významných skutkových zjištění. Obžalovaný shledává pochybení soudu I. stupně v tom, že z provedených důkazů nelze uzavřít na vinu přečinem vydírání, přečinem ublížení na zdraví a přečinem porušování domovní svobody, neboť jeho vina nebyla hodnověrným způsobem provedenými důkazy prokázána. V tomto směru odkazováno na nález Ústavního soudu I. ÚS 4457/12 a II. ÚS 1975/08. Obžalovaným tvrzeno, že po provedení dokazování soudem I. stupně existují mezi jednotlivými důkazy rozpory, neboť výpověď obžalovaného je podporována výpovědí svědkyně [redacted] a [redacted], tato je naproti tomu rozporována výpovědí svědka [redacted]. V dané věci tedy existují protichůdná tvrzení ohledně průběhu skutkového děje. Při hodnocení věrohodnosti jednotlivých svědků je nezbytné zohlednit rodinnou vazbu mezi poškozenou a svědkyní [redacted] jako její dcerou a partnerský vztah mezi poškozenou a svědkem [redacted]. Aby bylo možné rozhodnout o vině obžalovaného ze spáchání předmětných přečinů, musí být odstraněny rozpory vyplývající ze zjištěného skutkového stavu věci, které vznášejí pochybnosti o jednoznačnosti prokázání viny žalobce, na kterou bylo uzavřeno soudem I. stupně. Pokud mezi jednotlivými důkazy existují rozpory, je povinností soudu hodnotit věrohodnost a pravdivost každého důkazu jednotlivě a poté v souhrnu s ostatními důkazy. Jestliže nelze jednostranně určit, která z variant skutkového stavu odpovídá skutečnosti, je třeba při zachování zásady in dubio pro reo zvolit variantu pro obžalovaného příznivější. Soud I. stupně v odůvodnění odsuzujícího rozsudku neuvádí, na základě jakých skutečností považuje za nevěrohodnou výpověď obžalovaného, svědkyně [redacted] a [redacted] které svojí výpovědí podporují tvrzení obžalovaného o průběhu skutkového děje. Za situace, kdy v řízení není dosaženo praktické jistoty o existenci relevantních skutkových okolností, je nutné rozhodnout ve prospěch obžalovaného. Soud I. stupně měl po provedení důkazního řízení uplatnit základní zásadu trestního řízení, a to již zmíněnou zásadu in dubio pro reo a rozhodnout, vzhledem k existenci rozporů mezi jednotlivými důkazy, které se soudu nepodařilo odstranit tak, aby bylo možné uzavřít na prokázání viny mimo jakoukoli rozumnou pochybnost, ve prospěch obžalovaného. S odkazem na shora uvedené skutečnosti proto obžalovaný navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek soudu I. stupně zrušil a sám ve věci rozhodl ve smyslu tohoto odvolání tak, že obžalovaného podané obžaloby zproští.
5. Veřejné zasedání dne 8.11.2018 konáno v nepřítomnosti obžalovaného za splnění všech procesních podmínek. Obžalovaný byl k veřejnému zasedání řádně předvolán, toto předvolání

obdržel dne 3.10.2018, tak jak se podává z čl. 136 p.v. trestního spisu. Svoji nepřítomnost u odvolacího soudu žádným relevantním způsobem neomluvil.

6. Poté, co byla ze strany soudu podána zpráva o stavu věci a konstatován napadený rozsudek čteno předsedkyní senátu odvolání obžalovaného na čl. 120, 132-134 trestního spisu. Státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Českých Budějovicích, pobočky v Táboře k odvolání obžalovaného uvedla, že státní zastupitelství se s napadeným rozsudkem ztotožnilo. Skutková zjištění, která učinil soud I. stupně označila státní zástupkyně za správná, podložena provedenými důkazy. Není sporu o tom, že poškozená zranění utrpěla, objektivní závěr znaleckého posudku o mechanismu vzniku tohoto zranění tak svědčí pro věrohodnost výpovědi poškozené a stejně tak i pro věrohodnost výpovědi svědků a . Právní kvalifikace, která byla soudem užita je odpovídající, státní zástupkyně však zmínila, že popsané jednání nese znaky trestného činu loupeže, nicméně s ohledem na to, že nelze rozhodovat v neprospěch obžalovaného, nelze do rozsudku soudu I. stupně jakýmkoliv způsobem v tomto směru zasahovat. Trest, který byl soudem uložen, je trestem ryze výchovným, lze jej označit za zákonný a naprosto přiměřený osobě obžalovaného i okolnostem spáchané trestné činnosti. Výroky o náhradě škody lze označit za odpovídající a zákonné. Odvolání obžalovaného označila státní zástupkyně za nedůvodné a navrhl, aby bylo podle § 256 trestního řádu zamítnuto.
7. Krajský soud jako soud odvolací z podnětu odvolání obžalovaného přezkoumal napaden rozsudek soudu I. stupně jako celek podle § 254 odst. 1 trestního řádu, přezkumu podrobil i zákonnost řízení, které vydání zmíněného rozsudku předcházelo. Byl povinen také přihlídnout, zda řízení nebo rozsudek samotný netrpí vadami, které podaným odvolání obžalovaného vytýkány nebyly. Z důvodů níže rozebraných vyhodnotil odvolání obžalovaného jako nedůvodné.
8. Předně nutno konstatovat, že v procesním postupu soudu I. stupně nebyly shledány žádné závady. Okresní soud v Táboře vyrozumíval o konání hlavního líčení v dané trestní věci všechny strany trestního řízení při zachování všech zákonných lhůt. Obžalovaný se mohl vždy hlavního líčení zúčastnit, měl možnost se vyjadřovat k žalovanému jednání i k prováděným důkazům, měl možnost navrhnout i provedení důkazů dalších. Pokud se obžalovaný některého hlavního líčení nezúčastnil a toto bylo konáno v jeho nepřítomnosti, tímto postupem soudu jeho zákonná práva nebyla dotčena. Nebyly tedy zjištěny žádné skutečnosti, které by vedly odvolací soud ke zrušení rozsudku soudu I. stupně z důvodů uvedených v § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu.
9. Co se týče důkazního rámce, je nutno konstatovat, že Okresní soud v Písku v dané trestní věci provedl všechny reálně dostupné důkazy ke zjištění skutkového stavu věci, a o němž nejsou důvodné pochybnosti a vytvořil si tak náležitou důkazní základnu pro věcně správné a spravedlivé meritorní rozhodnutí o vině obžalovaného. Lze tedy tvrdit, že podstatné důkazy potřebné pro zjištění, zda se skutek rozhodného dne 19.8.2017 v odpoledních hodinách v Alšově ulici v Mirovicích stal, v němž spatřovány přečiny vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku, přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku a přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, a zda je spáchal obžalovaný tedy opatřený již v řízení přípravném a posléze zcela řádným a především zákonným způsobem provedeny v průběhu hlavního líčení. V rámci dokazování při rozhodování o vině obžalovaného vycházel procesní soud jednak z jeho výpovědi, výpovědi poškozené a výpovědi ve věci slyšených svědků , ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví – odvětví soudního lékařství, který ve věci vypracoval soudní znalec MUDr. Zdeněk Šenkýř, dále z důkazů



listinné povahy. Vedle všech těchto shora konkretizovaných důkazů měl procesní soud pro své rozhodnutí důkazy další, týkající se osobní charakteristiky obžalovaného, tedy jeho opis rejstříku trestů, zprávy Městského úřadu Znojmo, pracovní hodnocení obžalovaného. Odvolací soud považuje shromážděný důkazní materiál za kompletní a vyčerpávající, je přesvědčen, že okresní soud naplnil požadavky kladené na rozsah dokazování ust. § 2 odst. 5 trestního řádu. Lze tedy tvrdit, že soudem I. stupně byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí ve věci samé.

10. S ohledem na tento fakt se krajský soud zaměřil na otázku, zda hodnocení takto provedených důkazů bylo učiněno v souladu s ust. § 2 odst. 6 trestního řádu. Krajský soud zastává stanovisko, že Okresní soud v Písku provedené důkazy hodnotil ve smyslu zásady volného hodnocení důkazů tak, jak ji upravuje ust. § 2 odst. 6 trestního řádu, tedy nejen jednotlivě, ale i ve vzájemných souvislostech a vazbách, a to podle svého vnitřního přesvědčení, založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu. Pokud okresní soud tedy dostal své povinnosti, proti jeho způsobu hodnocení důkazů a na jeho základě učiněných skutkových závěrů nelze mít žádných námitek. Nutno konstatovat, že odůvodnění napadeného rozsudku vztahující se k závěrům o vině obžalovaného ..... výše konkretizovanými přechy, je dostačující a naprosto logické. Soud rozebírá jednotlivé provedené důkazy a z informací z nich plynoucích vyvozuje pochybnosti nevzbuzující závěry. S ohledem na to, že dokazování v této věci lze považovat za kompletní, je ve smyslu § 263 odst. 7 trestního řádu odvolací soud hodnocením provedených důkazů tak, jak je učinil nalézací soud, vázán. Jakkoli ze strany odvolatele namítáno, že Okresní soud v Písku vedl hodnocení důkazů zcela nesprávným způsobem, krajský soud v žádném případě tento názor nesdílí. Okresní soud v Písku se náležitým způsobem totiž vypořádal se všemi okolnostmi, které z dokazování vyplynuly, pečlivě se zabýval věrohodností jednotlivých ve věci slyšených osob. Učinil skutkové závěry, které jsou nanejvýš přesvědčivé a dle názoru stížnostního soudu i správné.
11. Krajský soud si dovoluje tvrdit, že hodnotící úvahy a jejich výsledky Okresní soud v Písku vyjádřil v dostatečně přiléhavém odůvodnění napadeného rozsudku, které ve vztahu k závěru o vině obžalovaného vyhovuje všem požadavkům § 125 trestního řádu, na které lze prakticky v plném rozsahu odkázat, neboť je v něm v dostatečné míře, a to velmi logickým způsobem prezentován obsah provedených důkazů a je v něm zřetelně a výstižně vyloženo, které skutečnosti vzal nalézací soud za prokázané a především jasně označil důkazní prostředky, o které své rozhodnutí opírá, i z jakých důvodů má za vyvrácenou obhajobu obžalovaného ..... Ničeho proto nelze vytknout, jak již ostatně shora uvedeno skutkovým zjištěním, která soud I. stupně učinil. Odvolací soud s ohledem na fakt, že bylo podáno odvolání toliko ze strany obžalovaného, nemá výhrad ani k soudem I. stupně užitě právní kvalifikaci, když tento dovedl, že jednání obžalovaného vykazuje po subjektivní i objektivní stránce všechny zákonem předpokládané znaky přečinů, jejichž paragrafové znění označeno již výše. Odvolací soud je proto přesvědčen, že rozsudečný výrok soudu I. stupně o vině obžalovaného plně odpovídá zjištěné důkazní situaci.
12. K otázce uloženého trestu pak nemá krajský soud žádných zásadních připomínek, když považuje trest za správně zvolený co do jeho druhu i výměry. Odvolací soud konstatuje, že soud I. stupně striktně postupoval při ukládání trestu u obžalovaného podle zásad rozvedených v § 39 trestního zákoníku, dostatečně se zabýval všemi polehčujícími a přitěžujícími okolnostmi, které lze na jeho straně shledat. Pokud tedy procesní soud přistoupil u obžalovaného k ukládání trestu výchovného charakteru, podmíněně odloženému, který vysloven jako úhrnný za podmínek daných § 43 odst. 1 trestního zákoníku, nikterak nepochybil. Pokud za tři přečiny podle rozhodné trestní sazby dané § 175 odst. 1 trestního zákoníku uložil procesní soud úhrnný trest odnětí svobody

v trvání 7 měsíců, tedy v podstatě na samé spodní hranici zákonného rozpětí a tento podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 18 měsíců, jedná se spíše o trest mírný, nikoli nepřiměřený. Odvolací soud nebyl oprávněn trest zpřísnovat, neboť proti napadenému rozsudku bylo podáno odvolání výhradně ze strany obžalovaného.

13. Za věcně správné a zákonu neodporující lze pak považovat i oba výroky, které byly soudem I. stupně učiněny v rámci adhezního řízení podle § 228 odst. 1 trestního řádu ve vztahu k poškozené České průmyslové zdravotní pojišťovně a poškozené , narozené 24.8.1973.
14. Ze všech shora konstatovaných a zevrubněji rozebraných důvodů s odkazem na přílehlavé odůvodnění napadeného rozsudku, když odvolací soud nepřisvědčil argumentaci opravného prostředku obžalovaného vyvodil závěr, že s rozsudkem soudu I. stupně, jeho všemi napadenými výroky se lze v plné míře ztotožnit. Tudíž odvolání obžalovaného shledal nedůvodným a jako takové je postupem podle § 256 trestního řádu zamítl.

#### **P o u č e n í :**

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat do dvou měsíců od jeho doručení dovolání k Nejvyššímu soudu v Brně prostřednictvím soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni (§ 265c tr.ř., § 265e odst. 1 tr.ř.), a to ve trojím vyhotovení.

Dovolání mohou podat:

- a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného,
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr.ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr.ř.).

Tábor dne 8.11.2018

**JUDr. Jiřina Roubíčková v.r.**  
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Alice Srbová